

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden en grund.

1. Första grunden: Åsidosättande av artiklarna 2 och 30.3 i direktiv 2004/18/EG då,

— Upplysningar som var av betydelse för ingivande av anbud inte fanns tillgängliga för samtliga anbudsgivare på samma sätt och med samma innehåll,

— Den vinnande anbudsgivaren gavs upplysningar på ett diskriminerande sätt vilket medförde en fördel då anbudet kunde korrigeras,

— Det förhandlade förfarandet skedde på ett sådant sätt att svaranden påverkade resultatet genom att begära kompletterande upplysningar och klargöranden från endast vissa anbudsgivare, varigenom principerna om icke-diskriminering och öppenhet åsidosattes.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och Rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtjänster, varor och tjänster (EUT L 134, s. 114)

Talan väckt den 26 juli 2011 — Symfiliosi mot FRA

(Mål T-397/11)

(2011/C 282/70)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Symfiliosi (Nicosia, Republiken Cypern) (ombud: advokaten L. Christodoulou)

Svarande: Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter (FRA)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter meddelade den 23 maj 2011, avseende att tilldela det första ramavtalet i upphandlingsförfarandet F/SE/10/03 — Lot 12 Cypern till First Elements och det andra ramavtalet till Symfiliosi, och

— förplikta Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden en huvudsaklig grund, enligt vilken FRA inte motiverade sitt beslut. Sökanden ifrågas-

ätter även i sak bedömningen av anbuderna i upphandlingen och gör gällande att denna bedömning var skönsmässig, oskäligen och rättsstridig.

Talan väckt den 29 juli 2011 — Banco Santander och Santusa mot kommissionen

(Mål T-399/11)

(2011/C 282/71)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Banco Santander SA (Santander, Spanien) och Santusa Holding SL (Boadilla del Monte, Spanien) (ombud: advokaterna J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero och M. Muñoz de Juan)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden(a) yrkar att tribunalen ska

— bifalla sökandens yrkanden och ogiltigförklara artikel 1.1 i det beslut i vilket artikel 12.5 TRLIS förklaras utgöra statligt stöd,

— i andra hand, ogiltigförklara artikel 1.1 i den del det fastställs att artikel 12.5 TRLIS innehåller inslag av statligt stöd när den tillämpas på förvärv av majoritetsandelar,

— i tredje hand, ogiltigförklara artikel 4 i den mån regeln om återkrav av stöd tillämpas på transaktioner som genomförts innan det slutliga beslut som är föremål för talan publicerades i Europeiska unionens officiella tidning (EUT, den 21.5.2011),

— i fjärde hand ogiltigförklara artikel 1.1, alternativt artikel 4, i den del det däri hänvisas till transaktioner utförda i Mexiko, Amerikas förenta stater och Brasilien, och

— förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom denna ansökan har talan väckts mot kommissionens beslut K(2010) 9566 av den 12 januari 2011 om avskrivning av skatt på finansiellt mervärde vid förvärv av aktieinnehav i utländska företag

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Den första grunden avser en uppenbart felaktig rättstillämpning vid bedömningen av selektivitetsbegreppet och vid kvalificeringen av den aktuella åtgärden som statligt stöd.
- Sökanden gör gällande att kommissionen inte har slagit fast att den undersökta skatteåtgärden gynnar "vissa företag eller viss produktion" såsom föreskrivs i artikel 107.1 FEUF. Kommissionen har helt enkelt förutsatt att skatteåtgärden är selektiv med hänsyn till att den endast är tillämplig på förvärv av kapitalandelar i utländska företag (i det här fallet i tredjeländer, som inte är medlemsstater i EU) och inte i inhemska företag. Sökanden anser att resonemanget är såväl felaktigt som paradoxalt. Den omständigheten att en tillämpning av den undersökta åtgärden — precis som alla andra skatteåtgärder — grundar sig på att vissa objektiva rekvisit ska vara uppfyllda, betyder inte att åtgärden är selektiv i rättsligt och faktiskt hänseende. Spanien har inkommit med uppgifter som visar att det är tal om en allmän åtgärd som i rättsligt och faktiskt hänseende är tillämplig på samtliga företag som är skyldiga till den skatt som tas ut på spanska företag, oberoende av deras storlek, form, sektor eller ursprung.
  - Vidare utgör den behandling, som prima facie avviker från artikel 12.5 TRLIS, absolut ingen selektiv fördel utan syftar till att i skattehänseende jämställa samtliga förvärv av andelar, oberoende av om de är inhemska eller utländska. I tredjeländer föreligger stora hinder som i praktiken gör det omöjligt att genomföra fusioner, som däremot kan genomföras nationellt och i det syftet erkänns avskrivningen av skatten på finansiellt mervärde. Följaktligen utsträcker artikel 12.5 TRLIS helt enkelt den möjligheten till förvärv av andelar i utländska företag, vilken transaktion till sin funktion och genomförbarhet ligger närmast nationella fusioner och därför ingår som en del i det spanska systemets logik och systematik.
  - Kommissionen har felaktigt antagit att det inte föreligger några hinder för att genomföra fusioner med företag i tredjeländ, och har följaktligen utifrån en felaktig referensram avgjort frågan huruvida det föreligger selektivitet, utan att beakta argumenten om skatteneutralitet. Den har i synnerhet fel i sin bedömning av de transaktioner som genomförts i Amerikas förenta stater, Brasilien och Mexiko.
  - Alternativt bör beslutet ogiltigförklaras åtminstone vid övertagande av aktiemajoriteten i företag i tredjeländ, i vilka situationen bör jämföras med nationella fusioner och därmed bör grunda sig på det spanska systemets logik och systematik.
2. Den andra grunden avser en felaktig rättstillämpning vid identifieringen av de stödberättigade.
- Kommissionen borde vidare, även om det fastslås att artikel 12.3 TRLIS innehåller inslag av statligt stöd, vilket inte är fallet, ha gjort en utförlig ekonomisk bedömning i syfte att avgöra vilka personer som omfattades av stödordningen. Sökanden anser att mottagarna av stöd (i form av överpris för förvärv av andelar) utgörs av andelsförsäljarna och inte, såsom kommissionen har påstått, de spanska företag som tillämpat nämnda åtgärd.
3. Den tredje grunden avser åsidosättande av principen om berättigade förväntningar när det gäller det tidsmässiga tillämpningsområdet för regeln om återkrav av stödet.
- För det fall artikel 12.5 TRLIS ska anses utgöra statligt stöd har kommissionen brutit mot unionsdomstolens praxis genom att tidsmässigt begränsa tillämpningen av principen om berättigade förväntningar till offentliggörandet av beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet (21.12.2007) och därmed genom att begära att de transaktioner som genomförts före nämnda datum skulle återkrävas (med undantag för de transaktioner som avser förvärv av majoritetsandelar i Indien och Kina, för vilka principen om berättigade förväntningar har utsträckts att gälla fram till den 21.5.2011, som är datumet för offentliggörandet av det slutliga beslutet, då det i dessa fall är underförstått att det föreligger uttryckliga rättsliga hinder för att kunna genomföra internationella fusioner)
  - Sökanden gör gällande att enligt kommissionens praxis och rättspraxis föregriper inte det formella granskningsförfarandet åtgärdens karaktär, varför det inte kan tjäna som *dies ad quem* (sista dag), utan denna bör under alla omständigheter sammanfalla med dagen för offentliggörandet av det slutliga beslutet i EUT.
  - Dels är de materiella begränsningar som beslutet innebär för den berättigade förväntning som anses ha funnits under perioden från dagen för beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet till dagen för det slutliga beslutet, vilken endast avser förvärv av majoritetsandelar i Kina och Indien, oberättigade. Denna berättigade förväntning bör enligt rättspraxis utvidgas till samtliga transaktioner i alla tredjeländer.

Talan väckt den 29 juli 2011 — Altadis mot kommissionen

(Mål T-400/11)

(2011/C 282/72)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Altadis, SA (Madrid, Spanien) (ombud: advokaterna J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero, och M. Muñoz de Juan)

Svarande: Europeiska kommissionen